

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 19.

V Ljubljani, v torek 24. januarija 1888.

Letnik XVI.

Deželni zbor kranjski.

(Šestnajsta seja dne 21. januarija.)

(Dalje.)

Deželni predsednik baron Winkler je povdarjal, da vlada ni razpustila kranjske gimnazije, kakor da bi ne marala dovoljevati potrebnih učilnic, kar spričuje to, da je dovolila za Ljubljano šolo za umetna ženska ročna dela.

Baron Švegelj je trdil, da je obstanek kranjske gimnazije le mestu kranjskemu na korist, ne pa Gorenjski, ki svoje otroke raje pošilja v Ljubljano, kjer zlasti revnejši dobivajo več podpore. Tudi so gimnazije v malih mestecih za učitelje nekake kazenske gimnazije. Za Gorenjsko bi bila posebno potrebna obrtna šola za povzdigo domačega obrta, na katerega bodo prebivalci skoraj edino navezani.

Za njim govori poslanec Detela in zavrača trditve barona Švegeljna. Tudi njegov govor prinesemo v celoti, ravno tako govore g. poročevalca, ko jih dobimo po stenografičnem zapisniku.

Oglasil se je še Dežman, češ, da je bilo na Češkem zaradi odprave srednjih šol veliko vrišča, ki se je pa zopet polegel. Tudi pri nas naj bi se zaradi odprave kranjske gimnazije pomirilo. Dalje je preslavljajal požrtovalnost kočevskega mesta, ki je dalo 43.000 gld. za poslopje in kjer je blag Kočevar napravil velikanske štipendije. Torej pač zaslužijo, da njih gimnazija ostane. Tudi toži, da deželni odbor in obrtna zbornica nič ne dovolita za obrtno šolo itd.

Poslanec Murnik mu odgovarja, da se za obrtno šolo zaradi tega še ni nič dalo, ker se še le snuje. Ko bode pa dovršena, se bode dovolila podpora, ker se ne gleda, kje je šola, ampak le na njeno potrebo.

Po predlogu poslanca Kersnika se sprejme konec obravnave; poslanec Detela pa še popravlja trditve Dežmanovo, kakor da bi bil on izražal željo za razpust kočevske gimnazije; on tega ni želel, ampak je le rekel, da bi se morala kočevska gimnazija še prej odpraviti, kakor kranjska, ako bi veljala trditve Švegeljnova, da so gimnazije v malih

mestih za učitelje kazenski zavodi in da je zaradi tega prav, ako se odpravijo.

Po končni besedi poročevalca, ki zavrača nasprotna govornika, obveljajo prej omenjeni predlogi upravnega odseka, dasiravno so veliki posestniki glasovali proti njim.

Poslanec Hren poroča potem o svojem samostalnem predlogu gledé vredbe doneskov od zapuščin k normalno-šolskemu zakladu ter stavi v imenu upravnega odseka sledeče predloge, ki obveljajo brez ugovora:

„Priloženi predlog izročča se deželnemu odboru z nalogom:

1. da predloženi načrt zakona, oziroma nasvetovano pristojbinsko tarifo skrbno in temeljito pretresa, ter potrebne statistične podatke poizve; posebno da sestavi pregleden izkaz vseh plačevanju normalno-šolskih pristojbin podvrženih zapuščin, ki so se tekom zadnjih 10 let pri kranjskih sodiščih razpravljale, ter da na podlagi teh 10letnih podatkov proračuna, koliko zapuščin vsake, po zneskih čiste ostaline v smislu zakona z dné 18. decembra 1874 razdeljenih vrst poprečno odpada na eno leto.

2. Da proračuna, koliko so znašali dosednji enoletni normalno-šolski doneski od zapuščin po posameznih vrstah sedaj veljavne pristojbinske lestvice, in koliko bi znašali, ako bi se pristojbina računala po nasvetovani tarifni lestvici?

3. Da poizvé, koliko zapuščinskega premoženja odpada približno na posamezne vrste v predzadnjem odstavku § 2. predloženega zakonovega načrta omenjenih dedičev?

Da o vspehu svojega poizvedanja v prihodnjem zasedanju deželnemu zboru poroča, oziroma stavi svoje dotične predloge.“

Na vrsto pride poročilo o zopetni zgradbi gledališča, in baron Apfaltrern predlaga, da bi se ta točka odstavila z dnevnega reda; toda pri glasovanju ostane ta predlog v manjšini in poslanec dr. Poklukar prične poročati o tej točki ter omenja, da je pokojni Strahl obširno dokazal, da je gledališče edino le last kranjske dežele. To načelo je veljalo do tistega nesrečnega sklepa prejšnje večine, ki je ložnim posestnikom pripoznaval po-

sestno pravico, ki ga pa narodna stranka nikdar ni spoznala za postavno-veljavnega. Da se more novo gledališče napraviti, bi dežela v ta namen pač privolila do sedaj gledališčnemu zakladu odločene reči, toda ne smejo se ponavljati neznosne razmere, kakoršne so nastale vsled ložnim posestnikom dovoljenih pravic, ki morajo prenehati, in deželni zbor si mora pridržati pravico, vsako leto z gledališčem razpolagati po svoji volji. Zato v imenu finančnega odseka predlaga:

„1. Prizadevanje deželnega odbora, da bi se najnujniše posledice požara deželnega gledališča v Ljubljani dné 17. februarja 1887 v obče poravnale, se odobré.

2. Tudi dosedajna prizadevanja deželnega odbora za zgradbo novega gledališča jemljejo se na znanje.

3. Gledé daljnega postopanja v tem prašanju pa se je deželnemu odboru držati sledečih vodil:

a) da je gledališkimi namenom odločeno premoženje le slučajno in da je tudi v prihodnje varovati deželnemu zboru kranjskemu prostost razpolaganja s tem deželnim premoženjem;

b) edina pri prizadevanju za zgradbo novega deželnega gledališča dopustljiva časna omejitev prostega razpolaganja deželnega zbora bila bi s pridržkom dokončnega odobrenja njegovega ta, da se oni del deželnega gledališkega zaklada, ki je bil dozdej v vrednosti gledališkega poslopja in stavišča, obrne zopet v zgradbo novega deželnega gledališča, toda le s pogojem,

α) da se deželnemu zboru varuje neomejena pravica vsakoletnega dokončnega razpolaganja z gledališčem, da se torej

β) do požara obstale razmere s posestniki zasebnih lož nikakor ne ponové, pa tudi nikakoršne druge onim podobne, prostost razpolaganja deželnega zbora omejoče razmere ne uvedejo — dosledno je:

γ) zavarovalnina v kolikor pripada bivšim lastnikom pogorelih lož, dati tem na razpolaganje, oziroma izplačati proti odpovedni pobotnici.

LISTEK.

Kaj se more le v večjih mestih zgoditi.

(Dogodba iz policijskega življenja. Prosto poslovenil Y.)

(Dalje.)

Deset je ura bila drugi dan, in bankir Vilamović prosi avdijence pri generalu Bebučevu. Policijski nadzornik sprejme ga v svoji pisarni.

„Kaj želite g. bankir?“ pozdravi ga general in mu stopi par stopinj nasproti.

Ta pozdrav je pa bankirju sapo zaprl. Več sekund gleda generalu v obraz, kakor bi se hotel natanko prepričati, je-li to res general Bebučev, ali ne.

General še enkrat vpraša, s čim more bankirju postreči.

To pa še bolj popari Vilamovića.

„Ekscelenca! jaz sem zelo ogoljufan, na nesramen način me je nekdo okradel.“

„Vas prav obžalujem, g. bankir.“

„20.000 rubljev! Kako jih bom pogrešal!“

„To je pač velika svota. Pa prosim, sedite in naznanite mi, kako ste prišli ob ta denar?“

„Neki človek, Vam ekscelenca popolnoma enak... Kaj tacega še nisem doživel!... 20.000 rubljev!“

„Kaj, človek, meni podoben? Kako to mislite? Prosim umirite se, in razložite bolj natanko!“

„Ekscelenca, tisti človek je Vam popolnoma enak. Obraz je bil sicer malo drugačen, pa pri luči se ni dalo to tako natanko razločiti. Sicer pa Vaše velikosti, Vam enako oblečen, v takem vozu in s takim konjem, kakor se Vi skoraj sleherni dan po mestu vozite.“

„Tedaj prosim, razložite mi vse, potem premislim, kaj je storiti.“ Bankir pové vse natanko, kaj se mu je večeraj pripetilo, kako se mu je neki človek napravil kot ekscelenca predstavil in ga prosil 20.000 rubljev. Nikakor bankir ni mislil na kako zvijačo, ker je bil za trdno preverjen, da ima generala Bebučeva pred seboj. Danes še-le spozna po nekkih potezah na obrazu, da se je zmotil. Vsak drugi bankir ali trgovec bi bil v takem slučaju enako ravnal, ko bi se bil tisti človek v denarnih zadevah obrnil do njega.

„Kaj tacega tudi še jaz nisem doživel in vendar sem imel že opraviti z goljufi vsake vrste. Pa vendar

me dobro poznate, kako ste mogli biti tako brezskrbni, ko se je šlo za toliko svoto?“

„To je ravno, kar me najbolj peče! Verjemite mi, ekscelenca, Vam je podoben kakor jajce jajcu, le male poteze na obrazu so drugačne.“

„In njegova velikost?“ — General je meril nad šest čevljev.

„Tudi brada Vaši do pike enaka!“

„Pa lasje in obleka?“

„Vse kakor pri Vas!“

„In kaj ste zapazili pod plaščem? Saj ga je menda odpel v sobi?“

„Hlače kot generalu pristojé, tudi meč in znamenje reda sv. Jurja na prsih.“

„To je pa čudno! In Vi pravite, da je prišel k Vam v odprtem vozu? Kak je bil?“

„Popolnoma Vašemu enak, z rudečo in zeleno barvo prevlečen. Konj ravno tak, kakor Vas vozi po mestu v tem časi, tudi voznik imel je Vašemu strežaju enako obleko.“

General hodi nekaj časa zamišljen po sobi. Usede se k pisalni mizi, vzame iz žepa svoj zapisnik ter si naredi nekaj opazk.

4. Deželnemu odboru je na teh podlagah nadaljevati prizadevanja, da se kar pred more zgraditi novo deželno gledališče in se v ta namen pogajati z mestnim zastopom ljubljanskim ter tudi po drugih potih iskati podpor.

5. Ako bi tako prizadevanje ne dajalo nade, da se zgradba gledališča ne prične kmalu, skrbeti je za bolj plodonosno nalago gotovine deželnega gledališkega zaklada.

Baron Švegelj ugovarja, da bi bilo najbolje pogoditi se z ložnimi posestniki, sicer se bode zidanje novega gledališča predolgo zavleklo. Torej priporoča sledeče predloge:

1. Gledališče kot deželni zavod se opusti.

2. Deželni odbor se pooblašča, da se sporazume s posestniki lož, eventualno z društvom, ki bi se navlašč ustanovilo v ta namen, takó, da se bode omogočilo zopetno zgradjenje gledališča proti odstopu stavbinskega prostora in gledališke razvaline, kakor tudi s pomočjo prejetega zavarovalnega zneska in dejanjskega sodelovanja vseh vdeležencev v kolikor mogoče kratki dóbi in s primernim varstvom pravic ložnih posestnikov potom sporazumljenja.

3. Deželni odbor bo moral primernim potom skrbeti, da bodo sodelovali vsi krogi, ter se ob enem pooblašča, da s zajamčenjem dohodkov redutnega poslopja in hiš št. 136 in 137 v vzdrževanje novega gledališča zagotovi v dotičnem dogovoru takó primerno izvršitev zopetne zgradbe, kakor bo moral v njem v popolni meri računati s potrebnimi in opravičenimi oziri na organizacijo novega umetniškega zavoda.

4. Prejeta zavarovalna svota naložiti je kot stavbinski zaklad kolikor mogoče plodonosno do tedaj, ko bo dogovor sklenjen; za slučaj pa, da se nikakor ne bo moglo sezidati gledališča na sedanjem prostoru, pooblašča se deželni odbor, da prodá stavbinski prostor v pomnožitev stavbinskega zaklada licitacijskim potom in ne pod 20.000 gld.

5. Deželni odbor bo poročal o vspehu svojih pogajanj.

Poslanec Pakiž pravi, da kmečkim poslancem ni treba skrbeti za gledališča, kajti imajo jih dovolj doma. Taka gledališča so davkarije, kamor morajo nositi davke, hiše, v katere morajo spravljati reveže in betežne, igralci pa so raztrgani otroci, obilni reveži in bolniki, torej ni prav deželno premoženje dovoljevati za gledališčne namene. (Veselost.)

Baron Švegelj opominja na dramatično društvo, kateremu se tudi iz deželnega zaklada daje podpora.

Po konečni besedi poročevalca, ki zavrača razprave barona Švegeljna, baron Apfaltrern v dejanjskem popravku, kakor pravi, omenja, da je bil gledališčni zaklad deželnemu odboru izročen v oskrbovanje s pogojem, da se ima ohraniti svojemu namenu. Torej se čudi, da vladni zastopnik ni zavrnil dr. Poklukarja, ki je trdil, da je ta zaklad lastnina dežele.

Dr. Poklukar odvrne, da to ni nikakoršen dejanjski popravek, potem se pri glasovanju zavržejo nasveta barona Švegeljna. Ko pridejo na glasovanje predlogi odsekovi, se velikoposestniki umaknejo iz dvorane, in ker je bilo tudi nekaj narodnih poslancev zunaj, jih ni bilo zadostno število za sklepanje v dvorani, ter jih je bilo treba še le poklicati

„Tedad, včera j o petih popoldne se je to vršilo?“

„Da! Morda je bilo pet minut po peti uri, deset gotovo ne.“

„In koliko časa bil je dotični človek pri Vas?“

„Ne več kot četrt ure.“

„Veste li, od kod se je pripeljal in po katerem potu je zopet odšel?“

„Ne vem natanko. Sodil bi pa, da je prišel od Vaše palače in se odpeljal proti vojnemu ministerstvu.“

„Dovolj! Že zadostuje, da vem, kje ptiča iskati. — Hočem storiti, kar je v moji moči, da Vam vrnem zopet denar. Pri tem je pa za Vas glavna stvar, da živemu človeku ne črhnete niti besedice o tem. Tudi če Vas kedo vpraša, kaj ste imeli pri meni opraviti, izgovorite se, kakor veste. Sploh Vi se morate obnašati, kakor bi ničesa ne slutili o kaki slepariji, temveč kakor bi še vedno čakali na denar. Jutri o tej uri poprašajte zopet pri meni. Skoraj gotovo Vam takrat vrnem ukradene rublje.“

Bankir obljubi vse, imel je pa le malo nade, katerikrat zopet videti tisočake, ko se je vračal na svoj dom. (Dalje prih.)

v sobo, da so bili sklepáni. Nato so bili predlogi sprejeti, kakor jih je v imenu finančnega odseka nasvetoval poročevalec. (Konec prih.)

Govor g. posl. Kluna o razpustu kranjske gimnazije.

(V šestnajsti večerni seji deželnega zbora 21. jan.)

(Konec.)

Pa tudi to ni res, da bodo sedanje neprimičnosti na ljubljanski gimnaziji ponehale, ako se namesto gimnazije v Kranji napravi nova spodnja gimnazija v Ljubljani. Že zdaj je tukaj toliko učencev, da jih je za dve gimnazije več ko dovolj. Ako bo ponehala gimnazija v Kranji, jih bode pa še novih toliko pritisnilo, da bodo morali ali na vsaki gimnaziji zopet več paralek napraviti in vsled tega skrbeti za nove prostore in obilnejši učiteljske moči, ali pa ukaželjno mladino od šol odganjati. To se je bilo pokazalo že pri prvem razpustu, vsled katerega so morali čez štirideset učencev sprejem v ljubljansko gimnazijo odbiti, in še očitneje se je to pokazalo preteklo jesen, ko se je moralo vpisovanje, kakor je pojasnoval g. poročevalec, že prvi dan ustaviti!

Ako vrh tega še pomislimo, da se je v novejšem času za podporo revnih dijakov v Kranji veliko storilo, za razpust kranjske gimnazije ne najdemo nobenega pravega vzroka, naj reč tako ali tako obračamo.

Ako pa razpusta kranjske gimnazije niso krivi ne finančni, ne geografični in tudi ne politični vzroki, kakor zagotavlja naučni minister, je tembolj opravičeno vprašanje, zakaj se je torej odpravila?

Med drugimi razlogi čula se je večkrat sodba, da hoče sedanjí naučni minister kolikor mogoče otežiti obiskovanje srednjih šol in zabranjevati rast inteligentnega proletarijata. Povikšanje učnine, ki reveže odvrča od vstopa v srednje šole, in čudna prepoved, ki je bila izšla na jesen zaradi sprejema učencev, ki so prihajali v Ljubljano, pa našli vrata zaprta, to sodbo nekako opravičuje, zato je umevno, da se tudi razpustu srednjih šol podtika ta namen. Toda ne moremo si misliti, da bi slavna vlada, ki je razširjevanje potrebnega pouka in splošne omike kot glavno točko zapisala na svojo zastavo, brez tehtnih razlogov opuščala potrebne šole. Tega nam nihče ne boče tajil, da so za našo deželo tri višje gimnazije neobhodno potrebne in da dve za nad 1200 učencev ne zadostujete. Pri nas tudi ne veljá izgovor, da bi imeli preveč v šolah izobražene inteligence, kakor je že omenjal gosp. poročevalec.

Ako vse to prevdarjam, za razpust kranjske gimnazije ne najdem drugega vzroka, kakor obžalovanja vredno zmotó, povzročeno od ljudi, ki naših razmer ne poznajo. (Dobro!)

Zmotiti se, gospóda moja, je človeško, in so se zmotili dostikrat tudi največji možje. Ali zmoto spregledati in jo prej ko mogoče popraviti, je možko in plemenito. (Dobro, dobro!) Zato vidimo, da so ravno najbolj duhoviti možje, kedar so se prepričali o zmoti, hiteli zmoto popraviti ter se niso sramovali svojo zmoto tudi očitno pripoznati. Knez Bismarck je eden največjih državnikov sedanjega veka: tudi on se je bil zmotil pričenši boj zoper katoliško cerkev; ali ko je svojo zmoto sprevidel, jo je brž popravil in se ni sramoval to pred nekolikim časom javno povedati, ne da bi bil vsled tega kaj zgubil od svoje veljave. (Dobro, dobro!)

Tudi našega naučnega ministra povzdigujejo kot duševnega velikana, in to mi daje pogum upati, da bode v tej zadevi ravnal kot mož velikega uma in prav poučen o naših razmerah zmoto popravil, ter se ne držal tesnosrčnega stališča, ki se pri pomankanji tehtnih razlogov izraža v izreku: „Justament nicht!“ Zatorej končaje izrekam željo, naj bi si bila prvi in drugi razpust kranjske gimnazije podobna tudi v izidu, in naj bi imel predlog upravnega odseka, ki Vam ga priporočam v soglasni sprejem, enako ugoden vspeh kakor enoglasni sklep te visoke zbornice pred desetimi leti, ter kranjsko gimnazijo rešil pogina! (Živahni dobro-klici!)

† Andrej Einspieler.

(Konec.)

Zastopnik Hrvatov g. R. oglasi se zopet v hrvatskem jeziku primerjajoč hrvatske razmere slo-

venskimi, ki zahtevajo skupno delovanje avstrijskih Slovanov, da dosežemo, kar dopušča Bog in cesar. G. Gregor Einspieler se je zahvalil v imenu sorodnikov, družbe Mohorjeve in vseh koroških Slovencev udeležencem pogreba ter je obljuboval, da hoče po svojih močeh uredovati „Mir“ ter ga voditi po potu, ki mu jo je odkazal pokojnik. To obljubo so vsi navzoči odobravalí s posebnim veseljem. Navdušeno je bila odobrena naslednja napitnica, katero je govoril gospod iz Ljubljane. Rekel je: Ko bi verjeli našim nasprotnikom, mislili bi, da smo z Einspielerjem koroškega Slovence položili v grob, toda seme njegovo ni palo na skalovita tla. Bodočnost Korotana sloni na močnem stebru, in ta je duhovščina. Voditelji so v dušnem, naj bodo tudi v narodnem oziru. Drugi element je slovenski kmet. Duhovstvo in kmet sta naš up. To prepričanje nesemo domov. Napitnica naj velja duhovščini in njej na čelu obče spoštovanemu, preč. g. kanoniku Lambertu Einspielerju. G. Hribar napije Einspielerjevi rodbini. G. Treiber iz Žabnice slika šolske razmere. Solnca prvi žarki zasijali so v šole in to je prva zasluga pokojnega Andreja. Delati hočemo po geslu: Ne samo, kar veleva mu stan: kar more, to mož je storiti dolžan.

Preobširno bi bilo, ko bi navajali vse naslednje zdravice, zadostuj ob kratkem naslednje. Gosp. V. Legat je razložil v daljšem govoru, koliko dobrot je Einspieler storil tudi Nemcem. Vsak siromak brez razločka narodnosti našel je pri njem radodarno roko. V zahvalo so ga psovali in zaničevali, želeli mu smrt, v bolezni njegovi ga niso obiskovali. — Oglasila sta se tudi dva zavedna kmeta. G. Wutti od sv. Lenarta in g. Kandut iz-pod Kloštra sta povdarjala pokojnikove zasluge. — Gospod iz Ljubljane napije g. Muriju, jedinemu slovenskemu poslancu v koroškem deželnem zboru. Naj ne obupa, marveč pogumno zagovarja svete pravice narodove. — Gosp. Hribar napije rodovini Janežičevi, g. Kues iz Trbiža v spomin pokojnemu Ferčniku, g. Isup iz Glinj narodni zavednosti, gosp. Krous vstrajnosti po vzgledu češkem, g. Haderlap je nasvetoval politično društvo v Celovci, g. Hočevnar iz Velikoveca pozdravil g. Šervicelja, voditelja podjunskih Slovencev. Potekel je čas, in prijatelji, ki so se spoznali, razšli so se s trdnim prepričanjem, da Koroška ni še izgubljena. Treba je dela, vstrajnega dela in pomoči od Boga za pravično stvar. Bog in narod, to bodi nam vodilo. Konečno, bratje koroški, delajte vse: za vero, dom, cesarja po vzgledu pokojnega Andreja Einspielerja, kateremu kličemo: Večna slava!

Brzobjavke.

Zagreb. Na grobu predičnoga Vašega Andr. Einspielera iskrene suze žalostnice lije društvo sv. Jeronima, ključee: Slava prevriednomu pokojniku. Budicki, predsednik. — Gradec. Bridko žalost izražam Vam na izgubi izbornega rodoljuba in nenadomestljivega boritelja Andreja. Sočebanski. — Dunaj. Z Vami vred žaluje ob smrti voditelja koroških Slovencev. Akademično društvo „Slovenija“. — Zagreb. Žalimo neizmierno, što radi ove zime ne možemo do Vas, da nezaboravnoga i Vašega i našega Andriju do groba dopratimo i Vam naše najdublje sožaljenje radi velikoga gubitka izrazimo. Primité naše bratske žalne osjećaje. Neka Svemogućí i Vaše i naše želje usliší, da duh Andrijin viek nad nami lebdi, da sjeme, što ga je toli obilato med svoj narod sijao, i nadalje obilan plod nosi. Neka se njegove rodoljubne želje, koje je gojio za slovenski i hrvatski rod što prije oživotvore! Slava mu! Za odbor „Matice Hrvatske“: Ivan Kukuljević, predsednik. Ivan Kostrenčić, tajnik. — Postojina. O prebridki izgubi, ki je zadela vse Slovence, osobito koroške rojake, javimo bolestim srcem pregloboko sožaljenje. Čast in slava Andrej Einspielerjevemu imenu; čast in slava njegovim načelom, katera naj bi rodila povsod na Slovenskem obilo sadú. Čitalnica. (Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. januarija.

Notranje dežele.

Štajerski nemško-liberalni poslanci nameravajo vložiti v državnem zboru interpelacijo zaradi vestí, razširjene po slovenskih časnikih, o ustanovitvi slovenskega senata pri okrožnem sodišči

celjskem in izpraševanju štajerskih sodnijskih uradnikov iz slovenščine.

Vojni minister Byland-Rheidt je zbolel, a obrnilo se mu je zadnje dni na bolje.

V **ogerskem državnem zboru** je predložil minister Fejervary načrt postave, ki dovoljuje ogerski orožni tovarni posebno ugodne prednosti.

Vnanje države.

Papežu Leonu XIII. čestital je v imenu katoličanov v severoameriških Združenih državah nadškof baltimorski, kardinal Gibbons; pismo je sestavljeno v latinskem jeziku in s prosto roko jako umetno risano. Delo je izvršil ravnatelj usmiljenih bratov v Baltimoru. — V nedeljo bil je z navadnim obredom blaženim proglašen Francoz Louis Gragnon de Monfort, ustanovnik misijonarjev sv. Duha in hčera modrosti. Slovesno sv. mašo je daroval nadškof pariški. Navzoči so bili odposlanci iz mesta Luçona, rojstnega kraja blaženim proglašenega Gragnona, tamošnji škof in vsa francoska naselbina v Rimu. Slavnost je bila končana popoldne ob 1. uri, in ob 3. uri je šel sv. Oče v kanonizacijsko dvorano opraviti molitev pred blaženega podobo.

Srbski minister Vučić je prišel v soboto zvečer z Dunaja v Belgrad. V nedeljo ga je sprejel kralj v daljši avdijenci ter mu izrazil svoje priznanje za previdno ravnanje njegovo povodom vsprejetega posojila 21 milijonov.

Bolgarskega kneza Ferdinanda in njegovo mater princesinjo Klementino spremljala bodeta na potovanju ministra Stambulov in Stransky. Knez bo obiskal najprvo Plovdiv, potem pa po vrsti Hermanli, Novo in Staro Zagro, Jamboli, Slivno in Burgas. Vest, da je Ferdinand odložil svoje potovanje v Plovdiv zaradi tega, ker je bilo treba popraviti železnične vozove, ni bila resnična. Plovdivski nemiri med častniki in meščani so provzročili to, kar so pripisovali uradni brzojavi iz Sofije nedolžnim vozovom.

Ruski vojni minister je zahteval, naj Rusija pomnoži svoje vojaštvo z ozirom na vedno rastočo orožno silo sosednih držav. Car pa mu je odgovoril, da bo preprečil evropejsko vojsko in da Rusija za sedaj ne potrebuje več vojakov.

Nemški državni zbor imel bo jako težavno nalogo pri točki nove orožne postave. Kakor se čuje, zahtevala bo vlada celih 255 milijonov. — Poljaki so vložili interpelacijo zaradi prepovedi poljščine v ljudskih šolah.

V Abbeville-u zaprli so nedavno po nedolžnem **francoskega** duhovnika imenom abbé-ja Fréville-a. Kako se je pri tem postopalo z njim, poizvedelo se je še le sedaj: gnjus navdaja človeka, ko čita dotično poročilo, in to tem bolj, ker mu je pred očmi tudi pravda — pošteni Wilsona. Abbéja so zaprli v ječo, kamor spravljajo navadne postopače in uzmaniče, da, celó preiskali so ga ter pri tem slekli — do nazega. Ponosno dvigaj Francija svojo glavo, ko vidiš, kakov in kolik sad ti donša tvoja brezverska šola in zatiranje cerkvenih naprav! — V Rouen-u prepovedali so škofu verske konference in so zaprli cerkev. In kdo je to provzročil? V mestu z 100.000 prebivalci nadvladuje vse druge sodržavljane nekaj sto kričačev, kakor je bil do sedaj vsegomočen v Parizu tudi komunalni svet. — Kaj pomaga, da odlikuje predsednik Sadi-Carnot usmiljene sestre z redovi, ko je pa ves ostali vladni aparat na slabi podlagi in v vedni nevarnosti, da ga zruši vsak količkaj nasproten vetrič? Brž ko ne bo pokazalo ministerstvo vse svoje slabosti povodom proračunske debate, ki se je včeraj pričela. Tudi je ves svet razveden, kako bo postopal kabinet pri razpravi o predlogu, naj se nastani Seine-prefekt v pariški mestni palači; nujnost gledé tega predmeta je sprejeta in se bode vršila dotična kamorska debata že tekom tega tedna. — V finančnem ministerstvu izneveril je neki uradnik imenom Dauffauet 300.000 frankov. Tička so zgrabili, ko se je hotel ravno za zmiraj posloviti od pariških tal. — Časopisje izraža trdno nado, da bo ostal včeraj javljeni mejni dogodek le krajevnega pomena. Nemčija je obljubila povodom Wangen-Kauffmannove zadeve, da bo strogo vredila uradovanje ob meji; kakor se kaže, spolnila ni do sedaj svoje obljube, a storiti bo morala to nujno, ako jej je na tem, da se ne spravlja mir v nevarnost.

Italijanom v tolažilo došla je iz **Abesinije** vest, ki pa skoraj gotovo ni povsem zanesljiva in strogo resnična: Oddelek generala Gené-ja je zasedel Saati ter se utrdil. V slučaju napada dobi lahko pomoč od brigad Baldissere in Cagnija. Črta Saati-Monkullo zavarovana je razven z utrjenim taborom v Dogaliji tudi z dvema majhnima železnima trdnjavicama. Nikomur ni znano, ali bodo napadli Abesinci italijanska stališča. Zbirajo se mnogobrojno pri Ghindi. Ogladuhi zastrjujejo, da trpé Abesinci veliko pomanjkanje živeža. Italijani sklepajo iz tega, da jih bo moral sovražnik kmalu napasti ali pa se vsled lakote sam razkropiti. San Marzano ne bo dalje prodiral, marveč v svojih dosedanjih utrdbah pričakoval nasprotnika. Saati je najskrajnejši kraj, koji so sklenili Italijani zasesti. Tudi upa San Marzano, da bodo notranji nemiri, koje bo morebiti proizval celó šoaški kralj Menelik, omehčali ponosno srce kralja Janeza. V koliko je opravičena ta vročekrvna nada, pové nam najbolje vest, da je Menelik poslal negušu na pomoč oddelek vojakov.

Turčija je vedno bolj v skrbeh, da si ne bi napravila Rusija poti do Carigrada skozi Malo Azijo. Zaradi tega obrača glavno svojo pozornost v Malo Azijo in bo razširila trdnjavo Arzum. Ako je to res, potem je lahko umevno, zakaj noče dejanski naglašati nasproti Bolgariji svoje vrhovne oblasti.

Irski nacionalci hoteli so prirediti v Kilrushu svečanost v proslavo poslanca O'Briena, ki je bil izpuščen v petek iz ječe. Vlada je prepovedala to slovesnost. Mesti Lismora in Tullamore sta bili razsvetljeni iz istega povoda dné 21. t. m. Poslanca Blaine-a in duhovnika Mac-Faddena zaprli so isti dan v Arnaghu zaradi vstajnih govorov.

Izvirni dopisi.

Iz **Maribora**, 16. januarija. (Svečanost zlate maše sv. Očeta.) Česar smo se bali, ni se zgodilo: da bi namreč naše mesto nobenega glasu ne bilo dalo za udanost do rimske stolice. Sinoči smo bili povabljeni v tukajšnje semenišče, vdeležiti se svečanosti, katero so priredili gg. bogoslovci na čast Nj. Svetosti Leonu XIII. in pa tudi premil. knezoškofa, ki praznujejo letos svojo zlato mašo kot mašnik, srebrno pa kot vladika cerkveni.

Temu trojnemu jubileju so bili primerni govori v latinskem, slovenskem in nemškem jeziku; isto tako tudi pesmi, katere so uvajale na naslednjo besedo.

Ker nimamo ne srebra, ne zlata, je dejal prvi govornik, darujmo prevzvišenima jubilentoma to, kar imajo revni otroci, šopek duhtečih cvetic: molitev, pokorščino, gorečnost. Za te priproste besede je bil g. govornik od navzočega mil. knezoškofa javno pohvaljen.

Naslednja dva govornika sta se pečala s papeževim jubilejem: eden je kazal zgodovinsko podobo 12 Leonov, ki so vladali sv. cerkev, drugi je risal delovanje Leona XIII. gledé sv. misijonov, razmer med cerkvijo in raznimi državami, in gledé Njegovih okrožnic zoper zarote sedanjega časa. Obadva govora sta pričala, da se mladi gospodje dobro učijo.

Zadnji govornik je v izborni latinščini opisal zgodovino lavantinske škofije. Od početka l. 1228. ima 50 škofov, med njimi so 4 jubilanti. Ker ni bilo mogoče vseh vladik označiti, predstavil nam je samo tri, te pa izvrstno: Jurija Stobeja (1584—1618), apostolskega reformatorja; nepozabljivega Antona Martina Slomška (1846 do 1862) in slednjič sedaj vladajočega knezoškofa Njih ekse. Jakoba Maksimilijana.

Po končanih govorih so mil. knez svoj blagoslov klečečim poslušalcem podelili. S cesarsko pesmijo se je slavnost sklenila.

S premil. knezoškofom so svečanost počastili tudi gg. kanoniki, profesorji, mestna duhovščina in oo. frančiškani.

Petje, že nekaj let vedno dobro, je kazalo razloček med raznimi oblikami cerkvenih skladeb: slišali smo priprosto ljudsko pesem, veliki zbor s harmonijem in skladbo iz 16. veka. Vse točke so bile resne, vzvišene.

Obžalovati je le, da nima bogoslovje večje sobane; bili smo kar natlačeni.

Prečastitemu ravnateljstvu in gg. bogoslovcem zahvala!

Iz **Trsta**, 18. januarija. Zadnjo soboto zjutraj sta bili trupli dveh za španjsko zgodovino imenitnih oseb sem pripeljani; z kurirnim vlakom zjutraj ob 9. uri sta došli preko Dunaja iz Brighton-a na Angleškem, kjer sta do sedaj počivali. Bili so to namreč zemeljski ostanki lansko leto meseca novembra umrlega infanta Don Juana Bourbonskega, sina Don Carlosa (Karola V.) in očeta vojvode madridskega, in truplo l. 1834. tudi na Angleškem umrle matere Don Juana, druge soproge Karola V., Marije Frančiške. Na kolodvoru zbrali so se razun zastopnika mestnega fizika še baron Walterskirchen, komornik infanta Don Carlosa in nekoji drugi, največ pa gledalcev, potem ste bili trupli blagoslovljeni in peljani skozi mesto na dveh mrtvaških vozovih v stolno cerkev sv. Justa.

Mrtvaška vozova sta bila brez vsakega okrašenja; voz, na katerem je bilo truplo infantovo, je imel venec s trakovi španjskih barv, drugi pa dva venca s črnimi trakovi. V stolni cerkvi je bil napravljen velik mrtvašk oder ali katafalk z grbom Bourbonov. Kmalu po prihodu mrtvaškega sprevoda do sv. Justa sta se pripeljala tudi infanta Don Carlos s svojim komornikom in Don Alfonz s svojo soprogo in

fantinjo Marijo de las Nieves de Braganza, njegov komornik grof Melgar z drugim spremstvom. Razven teh došli so še namestnik Pretis, župan Bazzoni, divizionar gm. vitez Kinnart, contreadmiral baron Wiplinger in še druge imenitne osebe.

Po slovesni črni sv. maši, katero je daroval stolni prošt msgr. Šust z veliko asistenco, je opravil molitve za mrtve škof msgr. Glavina, kateri se je še-le dva dni poprej vrnil iz Rima od slovesnosti papežove zlate maše. Potem ste bili obe krsti prenešeni v stransko kapelo sv. Karola in položeni v družbinsko rakev Bourbonov. V tej rakvi počiva že precej let Karol V. (od katerega je tudi ime dobila stranka Karlistov) in njegova prva soproga, in sedaj so položili zraven še drugo soprogo, tako da počivajo sedaj skupaj oče in ded in stara mati sedanjega Don Carlosa.

Z **Dobrave**, 19. jan. (Ogenj.) Ob 1/2 12. uri po noči med dnem 16. in 17. t. m. pričelo bilo je iz do sedaj še vedno neznanega vzroka goreti pri posestniku, po domače Marinku na Švici, h. št. 2. Ko so ljudje ogenj zapazili, bila so že vsa podstrešja v polnem plamenu. Izpod teh ni bilo mōči rešiti niti najmanjše stvarice več. Zgoreli so vsi krovi in kar je bilo pod njimi gorljivega; skedenj in hlev sta do tal pogorela; tū ostalo je le golo suho zidovje. V podstrešji nad hišo imeli so domači ljudje spravljene vse skrinje, žito, platno, prejo, predivo, kakor tudi vse drobnejše in manjše kmetijsko orodje, od česar vsega niti najmanjša stvarica ni ostala. Dekletom domačim zgorela je vse obleka razun one vsakdanje, katero so ravno ob delavnikih nosile; po vrhu tega uničenega jim je tudi še nekoliko gotovega denarja. Od živinske krme ostalo je posestniku le za kake tri male vozičke, druga je vpepeljena. Živino rešili so izpod rušev se krovov z največjo težavo in nevarnostjo. Vse škode je načinil požar pri tem posestniku do 2000 glđ.; zavarovan je bil pri „Slaviji“ za 600 glđ.

Ko bi še strehe po vasi ne bile tako dobro s snegom pokrite, nastal bi bil strašen požar, kateri bi uničil celo vas Švico, ker so slamnate strehe tako rekoč vse na kupu. Domači in sosednjih vasi ljudje delali so na vso moč, da so ogenj omejili. Slava jim! Zaslužijo očitno pohvalo ter pridnejši tudi kako nagrado od prizadete zavarovalnice. — Kozé po naši fari še vedno razsajajo.

Dnevne novice.

(V katoliški družbi) bo jutri govoril g. Andrej Kalan; predmet razpravi: „Jezičnik“ v slovenskem slovstvu ob njegovi petindvajsetletnici.

(Državnega zbora) prva seja po božičnih počitnicah bo jutri. Naši gg. poslanci so se danes odpeljali na Dunaj.

(Umrli) je 18. t. m. čast. g. Matija Pansa, župnik pri sv. Martinu na Štajerskem.

(Ljubljanska dijaška in ljudska kuhinja.) Na prizadevanje blag. gospe Marije Murnikove, za dobrodelne namene jako delavne in obče spoštovane soproge cesarskega svētnika in deželnega odbornika, g. J. Murnika, pristopile so k napominanemu zavodu kot sodelujoči člani gospe: Ana Lah, Fani Macák, Marija Murnik, Fani Tavčar, in gospodičine: Ana Goljaš, Marija Hofbauer, Jerman, Klein, Ana Kremžar, Julija Lenarčič, Lujiza Orel, Ivanka in Jul. Premk, Ivanka Skale in Marijana Souvan. V petek dné 20. t. m. bilo je skupno posvetovanje vseh gospej in gospodičin. Predsednica gospa Hübshmann je izrazila pri tej priložnosti veliko radost, ko vidi, kako si vedno bolj pridobiva ljudska in dijaška kuhinja prijateljev v vseh ljubljanskih krogih. Razdelile so si potem svoje delovanje po dnevih. V seji upravnega odbora se je sklenilo isti večer, da se ima razširiti poslovalni red.

(Dramatičnemu društvu) je deželni zbor dovolil za tekoče leto 2000 glđ. podpore.

(Dramatično društvo) priredi v četrtek 26. jan. t. l. javno skušnjo slušateljic in slušateljev dramatične šole. Igralo se bode „Muteč“, veseloigra v enem dejanji in razni prizori iz iger: „Na Osojah“, „Zapravljivec Egmont“. Upati smemo, da ta večer privabi obilo občinstva v naše gledališče.

(Slovenski klub) na Dunaji ima svoj 5. večer v soboto 28. t. m. v hotelu „Goldene Ente“ I., Riemerstrasse 4, v prvem nadstropji. — Pripovedoval bo g. J. Navratil dalje roman: „Hiša na sa-

mini", kojega je pričel prejšnji večer. — Začetek ob 8. uri. — Ker se za ta večer ne bodo razpošiljala še posebna vabila, vabijo se s tem na Dunaji živeči Slovenci, da se udeležé v obilnem številu tega večera.

(Srbsko akad. društvo „Zora“ na Dunaji) priredi v slavo 300letnice pesnika Iv. Fr. Gundulića dné 26. t. m. koncert v dvoranah „Harmonie-Säle“, I. Schottenbastei 3. Sodelovali bodo: Sid. Illičeva, Helena Pollešovska, Stevan Deskašev, operni pevec, Vlaho Budmani, konservatist, Ljubomir Stanojević, igralec. Vspored obseza deset točk.

(Vojaško.) C. k. vojaški župnik tretjega vojnega kora, preč. gosp. Nikolaj Zitz, prestavljen je iz Gradca na Dunaj za vojaškega župnika drugega vojnega kora. V Gradec pride pa iz Inomosta vojaški župnik č. g. Anton Lešak.

(Osepnice [v Ljubljani].) Dné 21. t. m. bilo je bolnih: 41 mož, 44 žensk, skupaj 167 oseb. Od dné 21. do 22. t. m. jih je zbolelo: 3 moški, 5 žensk in 4 otroci, skupaj 12 oseb. Izmed teh ni nikdo umrl, pa tudi nihče ozdravel; ostalo jih je tedaj bolnih 44 mož, 49 žensk in 86 otrok, skupaj 179 oseb.

(Pobiranje doklad na žganje.) K večerajšnji obravnavi o zakupu deželnih doklad na žgane opojne pijače prišlo je mnogo udeležencev, ki so stavili ponudbe za posamezne okraje. Trije vdeleženci ponudili so za celo deželo eden 97.000 gl., drugi 105.000 gl., dosedanji zakupniki pa za 11 mesecev 121.000 gl. Ako se bo torej sprejela zadnja ponudba, znašala bo doklada v tekočem letu okroglih 130.000 gl.

(Vabilo h koncertu), kateri priredi pevsko društvo „Lira“ v prostorih narodne čitalnice v Kamniku v nedeljo 29. januarija 1888. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina za ude 30 kr., za neude 50 kr. Vstop je samo povabljenim dovoljen. — Vspored: 1. D. Jenko: „Naprej“, svira godba Plomer. — 2. A. Foerster: „Sokolska“, zbor. — 3. A. Hajdrih: „Petelinčkova ženitev“, šaljivi šesterspev (nov). — 4. * * * „Venček slovanskih pesmi“, svira godba. — 5. Ant. Nedved: „Popotnik“, zbor s tenor-solo (tenor-solo poje g. Štefančič). — 6. L. Hennig: „Žabja popevka“, šaljiv zbor s spremljevanjem glasovira. — 7. G. Eisenhut: „Moja ljubav“, čveterospev (nov). — 8. * * * „Koračnica“, svira godba. — 9. A. Nedved: „Nazaj v planinski raj“, mešani zbor (nov). — Prosta zabava.

(Vabilo.) Posojilnica v Črnomlju, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, imela bode svoj redni občni zbor dné 12. februarja 1888 ob 3. uri popoldne. Dnevni red: 1. Poročilo ravnatelja o delovanju in stanju posojilnice. — 2. Predlaganje računa za l. 1887. — 3. Volitev načelstva za prihodnjo dveletno dōbo. — 4. Nasveti. — K obilni udeležitvi vljudno vabi Načelstvo.

(Šolska občina Črnomelj) dobi iz deželnega zaklada za zgradbo šole 4000 gl. brezobrestnega posojila.

(Narodna čitalnica semiška) priredi v tekočem predpustu veselice po sledeči vrsti: Dné 22. jan. tombola; 2. febr. Vodnikova svečanost. 12. febr. tombola. Začetek ob 6. uri zvečer. Vse člane vljudno vabi odbor.

(Letošnjih porotnikov) za celjsko c. kr. okrožno sodišče je 537 glavnih in 91 nadomestnih. Od prvih jih je 176 iz Maribora, 128 iz mariborske okolice, 45 iz ptujskega, 16 iz ljutomerskega, 38 iz brežiškega, 57 iz slovenjegraškega in 77 iz celjskega okraja. Nadomestnih porotnikov je 64 v Celji doma, ostali pa iz celjske okolice.

(Nesreča v nesreči.) Dné 20. t. m. vnelo se je v stanovanju okrajnega sodnika gosp. Prambergerja v Kozjem tramovje zaradi slabo izpeljanega dimnika, ter se je jel strop vdirati, vsled česar se je sodnikova hči huđo na telesu poškodovala. Dekla je hitela pod streho gasiti. Tudi pod njo se vdere strop, da nesrečnica precej visoko pade in si možgane pretrese. Stanovanje sodnikova je v drugem nadstropju v gradu, kjer sta tudi sodnijski in davčni urad. Večje nezgode ni bilo, ker so ogenj kmalu pogasili.

(Naše pravice.) C. kr. državno sodišče je spoznalo, da se je isterski deželni odbor pregrešil proti členu 19. državnih temeljnih postav, ker je zavrnil hrvaški sostavljeno prošnjo občine Vrbenik, češ, da mora biti pisana v laščini. Državno sodišče je ta svoj odlok v temeljilo s tem, da sta v Istriji hrvaščina in laščina deželna jezika in imajo torej hrvaške občine pravico rešitev svojih hrvaški spi-

sanih vlog hrvaški zahtevati. (To naj si zapomnijo tudi ondanšnje slovenske občine. Op. por.)

(Ob avstrijsko-rumunski meji) naselil se bode dosedanji kavkaški ruski vojni kor, kojemu je došlo iz Petrograda povelje v teku zime Kavkaz z odeskim vojnim okrajem zameniti. Menda tudi zato, da se mir ohrani, ali kali?

(V Trstu) se je v soboto dopoldne slovesno odprla državna obrtna šola. Imenovana sta še dva nova učitelja za to šolo, gg. Zupančič in Aulinger.

Telegrami.

Bukarešt, 24. januarija. (Havasovo izvestje). Oblastnija je zadržala konjskega hlapca in mnogo drugih služabnikov ruskega veleposlaništva povodom nekega hudodelstva za nekaj ur v Bukareštu. Tej nezatni zadevi hočejo pripisovati politično važnost in jo proglasiti rusko-rumunskim diplomatskim dogodkom. Vse razburjajoče vesti na podlagi te dejanske okoliščine so ničevne.

Berolin, 23. januarija. Zaveznemu svetu je došla danes predloga o posojilu za neki vojaški namen, ki mora pa ostati tajen.

Belgrad, 23. januarija. Skupščina je bila razpuščena. Nove volitve vršile se bodo dné 4. marcija.

Sofija, 23. januarija. Princ Ferdinand in princesinja Klementina odpotovala sta v spremstvu ministrov Stambulova, Načevića in Mutkurova ter mnogih dvornikov danes dopoldne ob 10. uri v Plovdiv.

Umrli so:

19. januarija. Janez Peček, krojačev sin, 6 mes., Razpotne ulice 4, Variola. — Karol Eisert, bukvovez, 55 let, Stari trg št. 2, spridenje telesnih delov. — Blaž Marovt, c. kr. cestni oglednik, 69 let, Gradišče št. 16, plevritični eksudat. — Lucija Jeršek, delavčeva hči, 1 leto, Poljanski nasip št. 4, Atrofie. — Franc Kotlovšek, nadpaznikov sin, 2 leti, Ulice na Grad št. 13, osepnice. — Rudolf Kovač, dijak, 15 let, Poljanska cesta št. 17, Variola.

20. januarija. Gabrijela Nežič, brivčeva hči, 14 let, Ulice na Grad št. 13, osepnice. — Janez Mohar, črkostavec, 21 let, sv. Florijana ulice št. 16, jetika. — Terezija Kršna, delavka, 18 let, Cesta v mestni log št. 2, Variola.

21. januarija. Apolonija Juvan, delavka, 30 let, Konjušne ulice št. 3, Variola. — Antonija Wirkner da Torda, zasebnica, 81 let, Vegove ulice št. 8, pljučnica. — Cecilija Kumjek, konduktarjeva žena, 44 let, Marija Terezije cesta št. 10, Variola. — Jožefa Gerjol, paznikova hči, 1 leto in 9 mes., sv. Florijana ulice št. 36, Variola. — Franciška Gerjol, paznikova žena, 42 let, sv. Florijana ulice št. 36, Pneumonia.

22. januarija Franc Bovčon, stolarjev sin, 3 $\frac{1}{2}$ meseca, Dunajska cesta št. 7, božjast.

V bolnišnici:

14. januarija. Matevž Kodran, delavec, 39 let, spridenje jeter.

16. januarija. Helena Tavčar, delavka, 43 let, Cachexie.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mesu
	opazovanja	znakomera v min	toplomera po Celsiju		
7. u. zjut.	733 01	— 1 0	sl. vzh.	oblačno	
22. 2. u. pop.	734 02	— 4 0	sl. svzh.	d. jasno	0 00
9. u. zveč.	737 09	— 0 4	"	"	"

Zjutraj deloma oblačno, žez dan jasno, večerna zarija. Srednja temperatura 0.9°C, za 2.9°C. pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

24. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl. 55 kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16% "	80 " 60 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 90 "
Papirna renta, davka prosta	93 " 15 "
Akcije avstr.-ogerske banke	865 " — "
Kreditne akcije	269 " 50 "
London	126 " 65 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleonid.	10 " 2 $\frac{1}{2}$ "
Cesarski cekini	5 " 96 "
Nemške marke	62 " 20 $\frac{1}{2}$ "

Divjega prešiča

izvrstno meso, kilo po 60 kr. dobivalo se bo prihodnjo soboto 28. t. m. od 2.—6. ure zvečer pri gosp.:

Leopoldu Slovši,

po domače **Selanu,** (1)

Šolski drevored št. 12

v **LJUBLJANI.**

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana, 24. januarija 1888.

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njihju stroko spadajoče delo in na deželi kot znano realno fino delo in najnižje cene.

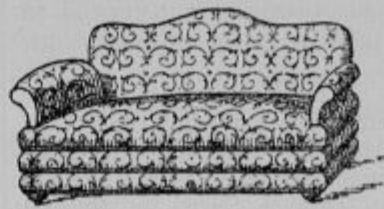
Posebno priporočilne za prekupee so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (20)

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice št. 3.

priporoča prečast. duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu za izvanredno znižano ceno, veljavno le januarija in februarja t. l.: Divane (glej podobo) po 26 in 27 gl. Stole po 8 in 9 gold. Mo-

droce na peresih (Federmadratten) po 10 gl. Zimnice po 22 gl. in višje. Molilni klečalniki in cerkveni stoli.

Za dobro in pošteno delo se jamči. Naročila z dežele in poprave, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela se točno in najceneje izvršujejo.

☛ Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje. (19)

Št. 1227.

Razglas.

V poslednjih 14 dnevih so se osepnice ali kozé, katere že dalje časa razsajajo v Ljubljanski okolici in v mestu, tukaj razširile tako zeló, da je treba proglasiti jih za epidemijo.

Če kdo zbolí s sumnimi znamenji, poklicati je takoj zdravnika in ravnati se natanko po njegovih zapovedih. Bolnika je v posebno sobo dejati in skrbeti je za to, da nihče brez potrebe ne občuje z njim; kjer to ni mogoče, tam je najbolje bolnika oddati v bolnico, kjer je z vsem preskrbljen. Perilo kozavih in njih posteljna oprava ne smé dajati se za očiščenje pericam, kakor po navadi, temveč samo mestnim služabnikom za to postavljenim.

Za prepeljavanje kozavih v bolnico ali drugam posluževati se je le mestnega voza za to določenega, nikakor pa ne družih, zlasti ne fijkarskih voz.

Kedar kak kozav umré, je smrt takoj oznaniti pri mestnem magistratu, ki bode mrliča v posebnem vozu kakor hitro mogoče prepeljati dal v mrtvašnico. Polaganje mrličev na mrtvaški oder v stanovanjih je prepovedano, prepovedan tudi vsak pogrebni sprevid.

Prestopke teh odredb bode mestni magistrat ostro kaznoval brez prizanašanja; posebno ostro bode kaznovan tisti, kdor ne oznaní gosposki, da je pri njem kdo zbolel na kozáh.

Kot najboljši pripomoček, da človek ne naleze osepnice, priporočajo zdravniki cepljenje s cepivom od telet. Opozarjati je pa tudi, da je za časa epidemije največ nevarnosti nalesti bolezen tam, kjer se shaja in gnéte veliko ljudi, torej je previdno, po mogočnosti ogibati se tacih shajališč.

Mestni magistrat Ljubljanski

(3) 19. dan januarija 1888.

Župan: Grasselli.

Poštné zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V Novomesto vsak dan ob 6 zjutraj, sprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V Lukovco preko Domžal vsak dan ob 1 $\frac{1}{2}$ 7 zjutraj.

V Kočevje preko Velikih Lasič vsak dan ob 1 $\frac{1}{2}$ 7 zjutraj.

V Kamnik vsak dan ob 1 $\frac{1}{2}$ 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

V Polhov Gradec in na Dobrovo vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1 $\frac{1}{2}$ 5 popoldne poleti, ob 2 pozimi.

Na Ig ob 1 $\frac{1}{2}$ 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz Novega mesta vsak dan ob 2 popoldne.

Iz Lukovce vsak dan ob 4. uri 15 min. popoldne.

Iz Kočevja vsak dan ob 6. uri 20 min. popoldne.

Iz Iga vsak dan ob 8. uri 30 min. zjutraj.

Iz Kamnika vsak dan ob 9. uri 5 min. dopoldne.

Iz Polh. Gradca in Dobrove vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 min. dopoldne.